

A Fővárosi Ítéltábla dr. ... ügyvéd által képviselt ... felperesnek dr. ... ügyvéd (fél címe 3) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű, ... ügyvéd (fél címe 2) által képviselt III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe. VII. 115.) III. rendű és a személyesen eljáró IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe.) IV. rendű alperesek ellen törzstőke megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. április 19. napján kelt 31.G.44.668/2014/36. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 37. sorszámon, a III. rendű alperes által 40. és 43. sorszámon benyújtott fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja;

kötelezi az I. rendű és a III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek személyenként 10.000 (Tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget;

kötelezi az I. rendű alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 480.000 (Négyszáznyolcvanezer) forint jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A cégnyilvántartás adatai szerint a cégjegyzékbe 2010. március 24-én 500.000 forint jegyzett tőkével (törzstőkével) bejegyzett felperesi társaságnak 2010. november 4. napjától a IV. rendű alperes volt az egyedüli tagja és önálló képviseleti joggal az egyik ügyvezetője. A társaság együttes képviseleti joggal rendelkező további ügyvezetői a perben nem álló ... és ... voltak.

A IV. rendű alperes egyedüli tag 2010. november 4-én meghozott határozatával döntött a társaság törzstőkéjének 484.500.000 forintra történő felemeléséről 460.000.000 forint értékű nem pénzbeli hozzájárulásával, valamint az I. rendű alperes 12.000.000 forint összegű, a per korábbi II. rendű alperese (a továbbiakban II. rendű alperes) 6.000.000 forint összegű, és a III. rendű alperes ugyancsak 6.000.000 forint összegű pénzbeli hozzájárulásával.

A 2010. november 4-én elfogadott és ügyvédi ellenjegyzés mellett egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés III.5. pontja azt rögzítette, hogy a IV. rendű alperes törzsbetétjét teljes egészében a társaság rendelkezésére bocsátotta, a másik három tag törzsbetétje felét bocsátotta a társaság rendelkezésére, annak fennmaradó részét „legkésőbb egy éven belül kell a társaság bankszámlájára történő befizetéssel teljesíteniük.”

A törzstőkeemelés és az ahhoz kapcsolódóan a társaság tagjaiban bekövetkezett változások a cégjegyzékbe 2010. november 29-i hatállyal kerültek bejegyzésre.

A 2010., 2011. és 2012. évi éves beszámolók tekintetében a felperesi társaság nem tett eleget letétbe helyezési, illetve közzétételi kötelezettségének.

A felperes 2012. január 11-én taggyűlést tartott. Az erről készült, valamennyi tag és ügyvezető által aláírt jegyzőkönyv szerint a taggyűlésen az I., a II. és a III. rendű alperesek bejelentették, hogy üzletrészeiket névértéken át kívánják ruházni a IV. rendű alperesre, továbbá úgy nyilatkoztak, a törzsbetétjük teljes mértékben befizetésre került, a másik tag, illetve a társaság nem kíván élni elővásárlási jogával; a taggyűlés a tagok egyhangú határozatával úgy döntött, nem él elővásárlási jogával és hozzájárul az I., a II. és a III. rendű alperesek üzletrészeinek a IV. rendű alperesre történő átruházásához; ... és ... ügyvezetők lemondtak tisztségükről; az üzlet rész adásvételi szerződések aláírása megtörtént; a IV. rendű alperes mint egyedüli tag elfogadta a társaság alapító okiratát.

Az I., a II. és a III. rendű alperesek tagsági viszonyának megszűnésével, valamint ... és ... ügyvezetők lemondásával kapcsolatos adatváltozások a felperes változásbejegyzési kérelme alapján 2012. január 11-i hatállyal bejegyzésre kerültek a cégjegyzékbe.

A felperesi társaság 2013. április 3. napjától felszámolás alatt áll, ettől az időponttól kezdődően képviselőjére a felszámoló szervezet képviselője jogosult.

A felszámoló 2014. augusztus 28-án és 2014. október 8-án kelt leveleiben felszólította az I., a II. és a III. rendű alpereseket a törzsbetétek hátralékos összegének a befizetésére. A felszólításra küldött válaszelevelében a II. rendű alperes úgy nyilatkozott, a társasággal elszámolt, nincs tartozása.

A felperes a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 115. § (2) bekezdésére és 118. § (1) bekezdésére alapítva keresetében az I. és a IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 6.000.000 forint, a II. és a IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 3.000.000 forint, a III. és a IV. rendű alpereseket egyetemlegesen ugyancsak 3.000.000 forint megfizetésére kérte kötelezni.

Arra hivatkozott, a 2010. november 4-én kelt, módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés III.5. pontja szerint az I., a II. és a III. rendű alperesek csak törzsbetétjeik felét bocsátották a társaság rendelkezésére, a fennmaradó részt egy éven belül a társaság bankszámlájára befizetéssel kellett teljesíteniük. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kötelezettségüknek nem tettek eleget.

A II. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő, a per első tárgyalását elmulasztotta, ezért őt az elsőfokú bíróság a felperes kérelmére kibocsátott, fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett bírósági meghagyással 3.000.000 forint, valamint 150.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az I., a III. és a IV. rendű alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Indokaikat részletesen kifejtve állították, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehet kétséges, hogy törzsbetétek teljes összege befizetésre került, ugyanakkor a felperes által csatolt okirati bizonyítékok nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a törzsbetétek második fele nem került befizetésre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. és a IV. rendű alpereseket a felperes részére egyetemlegesen 6.000.000 forint, valamint 300.000 forint perköltség, a III. rendű és a IV. rendű alpereseket a felperes részére egyetemlegesen 3.000.000 forint és 150.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte; a IV. rendű alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 3.000.000 forintot, valamint 150.000 forint perköltséget azzal, hogy ezen összeg megfizetésére a korábbi II. rendű alperessel egyetemlegesen köteles, akit ugyanezen összeg megfizetésére a bíróság jogerős bírósági meghagyással kötelezett.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság rögzítette, az nem volt vitás a perben, hogy az I., a II. és a

III. rendű alperesek törzsbetétek első felét befizették, a 2010. november 4-i törzstőke emeléskor aláírt okiratok aggálytalanul valódi tartalma alapján az is egyértelműen megállapítható volt, hogy törzsbetétek fennmaradó részének egy éven belüli befizetésére vállaltak kötelezettséget.

Azt, hogy a törzsbetétek második fele nem került befizetésre, a felperes a 2010., a 2011. és a 2012. évi éves beszámolók, valamint a tevékenységzáró mérleg adataira alapítva állította. A perben ezt az érdemi védekezést előterjesztő alperesek a befizetés megtörténtét igazoló bevételi pénztárbizonylatokra és az azokat a felperes ügyvezetőjeként kiállító ... közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatára, a tagsági jogviszonyuk 2012. január 11-i megszűnésekor készült taggyűlési jegyzőkönyvben és üzletrész átruházási szerződésekben rögzített nyilatkozataikra, továbbá arra hivatkozással vitatták, hogy a törzsbetétek teljes befizetésének elmulasztása miatt a társasággal szemben nem indult törvényességi felügyeleti eljárás.

Az elsőfokú bíróság a felek előadásait, személyes meghallgatásuk során tett nyilatkozatait, az általuk hivatkozott bizonyítékokat és körülményeket értékelve kifejtette, a törzsbetétek második felének befizetését illetően az I. és a III. rendű alperesek előadásai részben egymással is ellentétesek, ellentmondásosak voltak, ugyanakkor velük szemben a IV. rendű alperes a felperes kereseti tényelőadásával egyezően úgy nyilatkozott, hogy a törzsbetétek teljes összege nem került befizetésre.

Az alperesek által hivatkozott bevételi pénztárbizonylatokról megállapítható, hogy ugyanabból a nyugtatömbből származnak és egymást követő a sorszámuk. Ugyanakkor maga a nyugtatömb a felperes felszámolási irataiban nem lelhető fel, a bizonylatok nem kerültek lekönyvelésre, így a per egyéb adataira is tekintettel kétséges, hogy a nyugták kiállítására az azokon feltüntetett időpontban került sor. Ezt az a körülmény is aggályossá teszi, hogy az I. rendű alperes nem vitásan már több hónappal a nyugták kiállítását megelőzően meg akart szabadulni üzletrésztől, így érthetetlen, miért teljesített volna további törzstőke befizetést. Egyebekben a bizonylatok kiállítása sem volt szabályszerű, mert azokat kiállítóként és pénztárosként ugyanaz a személy írta alá, így a nyugták formailag sem felelnek meg a számviteli előírásoknak.

A nyugtákat kiállító ... közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozata az eljárásjogi feltételek hiányában tanúvallomásként nem volt figyelembe vehető és értékelhető. Ugyanakkor annak valóságtartalma is megkérdőjelezhető, mert sem a felperes könyvelőjétől az adóhatósághoz és onnan a felszámolóhoz került iratok, sem a felperes könyvelési iratanyaga nem tartalmazta sem a bevételi pénztárbizonylatokat, sem a befizetett összegből a nyilatkozat szerint vásárolt eszközök adásvételi szerződéseit. Ezeket az eszközöket az ügyvezetőnek egyébként is megbízatása megszűnésekor át kellett volna adnia a IV. rendű alperes részére, amire nem került sor.

Az I., a II. és a III. rendű alperesek 2012. január 11-i taggyűlésen tett nyilatkozatait tartalmazó jegyzőkönyv, mint teljes bizonyító erejű magánokirat az 1952. évi III. törvény (rPp.) 196. § (1) bekezdés a) pontja értelmében kizárólag azt bizonyítja, hogy a tagsági viszonyuk megszűnésekor maguk az érintettek úgy nyilatkoztak, törzsbetéteiket teljes mértékben befizették, a befizetés tényleges megtörténtének bizonyítására az okirat nem alkalmas.

A 2012. január 11-én megkötött üzletrész adásvételi szerződések tartalmának valódisága az üzletrész átruházási szándék kivételével a perben megdőlt, figyelemmel arra, hogy az alperesek személyes meghallgatása alapján egyértelműen megállapítható, a szerződésekben írtakkal szemben vételár megfizetésére sem került sor. A szerződések aláírásával a felek egyedüli célja az I., a II. és a III. rendű alperesek tagsági jogviszonyának a megszüntetése volt. Annak érdekében pedig, hogy a tagváltás a cégjegyzékbe bejegyezhető legyen - a törzsbetétek hátralékos összegének befizetésére a társasági szerződésben előírt határidő leteltére és a Gt. 115. § (2) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel - azt kellett nyilatkozniuk a szerződésben, hogy a befizetés már megtörtént. A törzsbetétek második fele befizetésének bizonyítására ezért az üzletrész átruházási szerződések sem alkalmasak.

A törzstőke teljes összege befizetésének megtörténtére önmagában abból sem lehet következtetni,

hogyan annak elmulasztása miatt a felperessel szemben nem indult törvényességi felülvizelési eljárás, ennek ugyanis nyilvánvalóan más okai is lehettek, mint az, hogy a befizetés megtörtént, figyelemmel arra is, hogy a befizetés megtörténtét a felperes ügyvezetője a cégbíróságnál nem jelentette be.

Kétségtelen, hogy a felperes által hivatkozott tevékenységzáró mérleget, valamint az éves beszámolókat egy részét a IV. rendű alperes ügyvezetőként a felszámoló felhívására a felszámolás elrendelése után készítette el, így önmagában az, hogy az utólag elkészült és a meglévő iratok alapján rekonstruált ezen okiratokban a törzstőke teljes összegének a befizetése nem került rögzítésre, nem bizonyítja azt, hogy a befizetés ténylegesen elmaradt. Ebből azonban nem következik, hogy a pénzügyi hozzájárulás teljesítésére köteles alperesek mentesülnének a befizetési kötelezettségük teljesítésének bizonyítása, igazolása alól, amely kötelezettségüknek nem tettek eleget.

Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt megállapítható, hogy a törzsbetétek második fele befizetésre került, az I. és a III. rendű alperesek marasztalásának volt helye.

A IV. rendű alperes tagi minőségében az I., a II. és a III. rendű alperesek jogutódja, így az őket terhelő fizetési kötelezettség teljesítéséért egyetemlegesen köteles helyt állni.

Az ítélet ellen az I. rendű és a III. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést.

Az I. rendű alperes a fellebbezésében kérte az ítélet megváltoztatását, vele szemben a kereset elutasítását, arra hivatkozással, hogy az ítélet megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság az alperesi ellenkérelemben előadottak ellenére figyelmen kívül hagyta a 2012. január 11-én készült taggyűlési jegyzőkönyv és üzletrész adásvételi szerződések tartalmát, amelyek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a törzsbetétek második felének a befizetése is megtörtént. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság az ügyvéd jelenlétében és ellenjegyzése mellett készült okiratokat kisebb súlyú bizonyítéknak tekintette, mint a IV. rendű alperes által ügyvezetőként a felszámoló kérésére, saját érdekében készített, ellenőrizhetetlen „rekonstruált” okiratokat.

A fellebbezés szerint továbbá a felperesi társaság számviteli-pénzügyi iratanyagával kapcsolatos ítéleti ténymegállapítások feltételezéseken alapulnak, ugyanakkor az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt, hogy a könyvelés naprakész vezetése ügyvezetői feladat, ennek elmulasztása nem értékelhető a tag alperes terhére.

A III. rendű alperes kiegészített fellebbezésében kérte elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását; másodlagosan az ítélet megváltoztatását, vele szemben a kereset elutasítását.

A rPp. 164. § (1) bekezdésére utalva állította, az elsőfokú bíróság jogszabálysértően hagyta figyelmen kívül azt, hogy az alperesek által csatolt okirati bizonyítékokra tekintettel a perben a felperes volt köteles bizonyítani azt, hogy a törzsbetétek teljes összege nem került befizetésre, ennek bizonyítására azonban a IV. rendű alperes által utólag, a nem vitatottan hiányos felszámolási iratanyag alapján elkészített beszámolókat nem alkalmasak, ezért a kereset elutasításának van helye.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok téves, jogszabálysértő értékelésével megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek nem tudták bizonyítani törzsbetéteik teljes összegének a befizetését.

A bevételi pénztárbizonylatok formailag maradéktalanul megfelelnek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számv. tv.) rendelkezéseinek, ugyanakkor a hiányos felszámolási iratok alapján azt nem lehet megállapítani, hogy a társaság számviteli, pénzügyi elírásainak, szabályzatainak formailag ne feleltek volna meg.

Az, hogy a hiányos felszámolási iratok között a nyugtatömb nem lelhető fel, nem ad alapot olyan következtetés levonására, hogy a törzsbetétek második részének befizetéséről kiállított pénztárbizonylatok olyan nyugtatömbből származnak, amelyet a felperesi társaság nem használt.

Az elsőfokú bíróság megsértette az eljárási szabályokat, amikor ... közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatát nem vette figyelembe bizonyítékként, ugyanakkor a IV. rendű alperes jogi képviselő nélkül tett, így módon hatálytalan nyilatkozatait értékelte.

Az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy a III. rendű alperesi hivatkozást elfogadta, maga is azt állapította meg, a kereset alapjául szolgáló beszámolók utóbb, a felszámolás alatt készültek el, a beszámolók tartalmát végső soron az alperesek terhére értékelte, ugyanakkor az eljárási szabályokat megsértve a beszámolók elkészítési körülményeinek tisztázása érdekében előterjesztett III. rendű alperesi bizonyítási indítványról nem döntött, illetve azt indokolás nélkül mellőzte.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az ítélet helybenhagyását, lényegében helyes indokaira tekintettel.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rPp. 253. § (3) bekezdése alapján az I. és a III. rendű alperesek által előterjesztett fellebbezések és a felperes fellebbezési ellenkérelmének korlátai között bírálta felül és a fellebbezéseket az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást a felek előadásai, személyes meghallgatásuk során tett nyilatkozatai, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, adatok rPp. 206. §-ának megfelelő mérlegelésével, értékelésével, az eljárási szabályoknak megfelelően helyesen állapította meg, és az arra alapított jogi következtetése is érdemben helytálló.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan rögzítette ítélete indokolásában azt, hogy a 2010. november 4-én elhatározott törzstőke emelés során a felperesi társaság javára törzsbetétként pénzbeli hozzájárulás befizetését vállaló I., II. és III. rendű alperesek törzsbetéteik első felét befizették, a fennmaradó részt pedig egy éven belül tartoztak teljesíteni.

Akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által hivatkozott, a hiányos felszámolási iratanyag alapján utólag elkészített éves beszámolók, valamint tevékenységzáró mérleg adatai nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a törzsbetétek második felének befizetése ténylegesen elmaradt, azt azonban, hogy törzsbetéteik második felét a felperesi társaságnak ténylegesen be is fizették, a perben az alperesek voltak kötelesek bizonyítani.

Ezzel összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, az I. és a III. rendű alperesek a kereset elutasítására irányuló érdemi ellenkérelmüket arra a tényállításra alapítva terjesztették elő, hogy törzsbetéteik teljes összegét már befizették. Ezen alperesi tényállításból pedig a rPp. 3. § (3) bekezdésének, 164. § (1) bekezdésének, valamint 139. § (1) bekezdésének a bizonyítási teherre és a bizonyítékszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó szabályaira tekintettel az következik, hogy törzsbetéteik teljes befizetésének megtörténtét, mint a per eldöntése szempontjából jelentős tény az I. és a III. rendű alpereseknek kellett bizonyítaniuk, így e tény bizonyítatlansága az ő terükre esik.

Az elsőfokú bíróság az I., a III. és a IV. rendű alperesek által személyes meghallgatásuk során előadottakat, a bevételi pénztárbizonylatokat, ... közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatát, a 2012. január 11-i taggyűlési jegyzőkönyvet és üzletrész adásvételi szerződéseket, valamint az alperesek jogi képviselő útján előterjesztett ellenkérelmeiben hivatkozott egyéb tényeket, körülményeket mérlegelve, értékelve megalapozottan vont le azt a következtetést, hogy azok a törzsbetétek második fele befizetésének bizonyítására nem alkalmasak.

Ezzel összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla azt emeli ki, hogy a felperesi társaság 2010. november

4-én elfogadott és ügyvédi ellenjegyzés mellett egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésének III.5. pontja a tőkeemelés során pénzbeli hozzájárulás befizetését vállaló három tag törzsbetétje második felének a társaság bankszámlájára történő befizetését írta elő, amint arra egyebekben keresetében a felperes is utalt. Az alpereseknek ezért azt kellett bizonyítaniuk, hogy a hátralékos törzsbetét befizetési kötelezettségüket a társasági szerződésben előírtaknak megfelelően, a társaság bankszámlájára történt befizetéssel teljesítették. Ennek bizonyítására az alperesek által hivatkozott bizonyítékok, adatok, tények, körülmények nyilvánvalóan nem alkalmasak, az I. és a III. rendű alperes fellebbezése ezért sem vezethetett eredményre.

A rendelkezésre álló bizonyítékok és a felek nyilatkozatai alapján az nem volt kétséges, hogy a felszámolás alatt álló felperesi társaságnak tartozásai kiegyenlítése érdekében szüksége van arra, hogy a törzsbetétek teljes összege befizetésre kerüljön, ezért az I. és a III. rendű alperesek marasztalásának a Gt. 165. § (3) bekezdése szerinti feltételei fennállnak.

A per iratanyaga alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy a IV. rendű alperes jogi képviselő útján ellenkérelemként előterjesztett nyilatkozatain kívül az elsőfokú bíróság ítélete meghozatalakor kizárólag azokat a nyilatkozatokat vette figyelembe, amelyeket a IV. rendű alperes peres félként történt személyes meghallgatása során adott elő, így e nyilatkozatok figyelembe vételének, értékelésének a III. rendű alperes fellebbezésében előadottakkal szemben nem volt eljárásjogi akadálya.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érintve az ítélet fellebbezett részét a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján - részben eltérő indokolással - helybenhagyta.

Az I. és a III. rendű alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a rPp. 239. §-a szerint alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján őket kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alkalmazásával mérlegeléssel, a felperesei jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett tevékenységgel arányos, mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, míg az I. rendű alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt jogorvoslati illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2018. október 2.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.
s.k.

előadó bíró

Levek Istvánné dr.

bíró